

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ОСВІТИ, НАУКИ ТА ІННОВАЦІЙ

Р І Ш Е Н Н Я

До протоколу № 26
від 10 березня 2020 року

**Про проект Закону України
“Про професійне самоврядування у сфері охорони здоров’я”
(реєстр. № 2445-1 від 26.11.2019)**

Головним комітетом з опрацювання законопроекту є Комітет Верховної Ради України з питань здоров’я нації, медичної допомоги та медичного страхування.

Законопроект надіслано Комітету з питань освіти, науки та інновацій за дорученням Голови Верховної Ради України Разумкова Д.О. для розгляду в установленому порядку.

Проект Закону України “Про професійне самоврядування у сфері охорони здоров’я” (реєстр. № 2445-1 від 26.11.2019), внесений народним депутатом України Бондаревим К.А. в порядку законодавчої ініціативи, за твердженням автора має за мету створення законодавчих умов для впровадження професійного самоврядування у сфері охорони здоров’я шляхом наділення органів професійного самоврядування відповідними повноваженнями в сфері регулювання професійної діяльності та забезпечення контролю за діяльністю таких органів.

Головне науково-експертне управління відзначає наявність великої кількості суттєвих зауважень. У законопроекті зустрічаються положення, які певним чином не узгоджуються з положеннями Основного Закону України. Це – обов’язкове членство усіх медичних, фармацевтичних працівників в органах професійного самоврядування, державне сприяння створенню, діяльності та розвитку професійного самоврядування (адже усі об’єднання громадян рівні перед законом). Зауваження викликають визначені у статті 5 проекту Закону завдання професійного самоврядування у сфері охорони здоров’я, Окремі завдання виходять за межі компетенції “професійного самоврядування у сфері охорони здоров’я”. Йдеться, зокрема, про “затвердження правил та стандартів здійснення професійної діяльності”, “проведення оцінки медичних технологій”,

“участь у формуванні кадрової політики у сфері охорони здоров’я” (п.п. 4, 9, 11 ч. 1 ст. 5 проекту Закону).

У законопроекті спостерігається спроба наділити органи професійного самоврядування у сфері охорони здоров’я, зокрема Професійну палату, повноваженнями, які виходять за межі професійного самоврядування. Йдеться, зокрема, про: затвердження етичного кодексу відповідної професії, правил та стандартів професійної діяльності, здійснення контролю за їх дотриманням; здійснення допуску до професійної діяльності; притягнення суб’єктів професійної діяльності до дисциплінарної відповідальності (п.п. 2, 5, 19 ч. 1 ст. 10 проекту Закону).

Цитовані вище пропозиції проекту, на думку експертів, виглядають як претензія на втручання у діяльність відповідних органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Законопроект, на думку експертів Головного науково-експертного управління, містить численні концептуальні протиріччя чинному законодавству, тому пропонується узагальнюючий висновок: **за результатами розгляду в першому читанні законопроект доцільно повернути суб’єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.**

Міністерство освіти і науки України зазначає, що термінологія законопроекту повинна бути приведена у відповідність до законів України “Про освіту” та “Про вищу освіту”.

Національна академія педагогічних наук України, розглянувши законопроект, пропонує вилучити перше речення частини 4 статті 8 “Суб’єкт професійної діяльності не може входити більш, ніж до однієї професійної палати за галузевою ознакою у сфері охорони здоров’я”. На думку експертів воно суперечить визначенню поняття “суб’єкт професійної діяльності у сфері охорони здоров’я”, яке наведено у статті 1 вищезазначеного законопроекту.

Національна академія медичних наук України погоджується з тим, що окреслені в законопроекті питання є надзвичайно актуальні, але водночас він не містить відповіді на основне питання: на підставі чого і з якою метою громадські об’єднання претендують на право одноосібно здійснювати допуск медичних працівників до професійної діяльності, а також чому нівелюється право лікаря займатися медичною практикою на підставі диплому про вищу освіту та отриману спеціалізацію за фахом (інтернатура, курси спеціалізації), підвищення кваліфікації, наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Очевидно, що у законопроекті закладено законодавчі колізії, як приклад, частиною 1 статті 32 передбачено делегування функцій здійснення перевірок від Міністерства охорони здоров’я України до палат медичних професій, це виглядає як відсутність розмежування різних видів контролю – державного та громадського. Тому, **Національна академія медичних наук України зауважує на необхідність доопрацювання вказаного законопроекту**, з урахуванням пропозицій та зауважень усіх заінтересованих сторін.

Підкомітет з питань професійно-технічної та фахової передвищої освіти попередньо розглянув проект Закону України “Про професійне самоврядування

у сфері охорони здоров'я” (реєстр. № 2445-1 від 26.11.2019), внесений народним депутатом України Бондарєвим К.А., й вирішив рекомендувати Комітету з питань освіти, науки та інновацій підтримати рішення підкомітету з питань професійно-технічної та фахової передвищої освіти та рекомендувати Верховній Раді України вказаний законопроект направити на доопрацювання.

Враховуючи вищезазначене, Комітет Верховної Ради України з питань науки, освіти та інновацій **в и р і ш и в:**

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України “Про професійне самоврядування у сфері охорони здоров'я” (реєстр. № 2445-1 від 26.11.2019), внесений народним депутатом України Бондарєвим К.А., відхилити.

2. Рішення Комітету надіслати до Комітету Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування.

Голова Комітету

С.В. Бабак